

hvis man sammenligner med andre lande, så kan man se, at det er den vej, det går. Når man snakker om – og det gør man også i forslaget – at der skulle være op imod 25.000 ludomaner i dette land, kan man jo sige, at så er det måske sådan lidt i et lille hjørne, at der er et par hundrede af dem, som har søgt ind på et behandlingssted på Fyn, hvoraf der så er 61, der har været i behandling, og hvoraf der så er 60 pct., der er blevet fri for deres ludomani, dvs. 36 personer ud af disse 25.000, således som man har målt det op i bemærkningerne.

Hvis man prøver at se det i en sammenhæng, så kan det godt være, at man i virkeligheden ikke sådan helt har fat i perspektivet. Hvis nu man forestiller sig, at metoden virker, hvor mange af disse 25.000 er det så, man forestiller sig skal i behandling? Det er det ene problem.

Det næste problem er så: Hvordan med dem, der har søgt ind på Ringgården? Er det rent faktisk sådan, at der er en rimelig videnskabelig indikation på, at der er en succesrate på behandlingen imod ludomani? Nu ved jeg fra andre diskussioner af forskellige typer afhængighed, hvad enten det nu drejer sig om alkohol, narko eller andre ting, såsom tobak, at når det er sådan, at forskellige private behandlingsinstitutioner skal opgøre deres succesrate, så er den altid meget, meget høj.

Det vil jeg gerne nævne, for jeg tror ikke, jeg kan huske et eneste eksempel på et forsøg, hverken et behandlingsforsøg eller et behandlingstilbud, hvad enten det har været i offentligt eller privat regi, som ikke har været en succes. Jeg tror ikke, jeg kan huske det, og det er der to grunde til. Den ene grund er selvfølgelig, at de, der laver forsøget, nødvendigvis altid vil være interesseret i at beskrive det, de laver, som en succes. Det er én ting.

Den anden side af det er selvfølgelig, at de, der deltager i det, er absolut meget engagerede i det, og på grund af det høje engagement, fordi det er et forsøg, får det en speciel høj vægt, og dermed er der også en større succesrate.

Det er ikke, fordi jeg på nogen måde vil gå imod forslaget. Men hvis det er noget, vi sådan forestiller os på længere sigt skal være et almindeligt tilbud, så er det i hvert tilfælde for mig at se vigtigt, at vi med en vis sikkerhed kan påvise, at det faktisk er noget, der kommer noget ud af, inden vi opstiller en målsætning om måske at behandle 25.000 mennesker for ludomani på et eller andet tidspunkt, og så, efterhånden som det bliver amerikanske tilstande, bliver det

måske 50.000 i stedet for, hvis vi skal tro SF's bemærkninger.

Det er et stort socialt problem, og der skal gøres noget ved det, ingen tvivl om det, men man kan gå forskellige veje. Én af dem er denne her. En anden vej er måske at se på, hvad det er for nogle mekanismer, der faktisk sætter ludomanien i gang. Det kan godt være, at der kunne findes andre forebyggende elementer, som faktisk både økonomisk – ikke fordi det er det afgørende – og praktisk ville give et større resultat.

Men med de lidt kritiske bemærkninger til det vil jeg så sige, at vi støtter forslaget.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, man må konstatere, at hr. Bruno Jerup efterhånden – prisværdigt – står alene med sin meget højthævede ideologiske fane, for sådan som jeg forstår det, er SF med det her beslutningsforslag indstillet på, at det er en god ting, at en privat forening driver en ejendom ved Middelfart, der hedder Ringgården, som er god til at tage sig af de her problemer, og derfor skal vi vedtage i Folketinget at bruge nogle penge på at kunne forstærke indsatsen over for dem, der har det problem, som hedder ludomani.

Her er vandene åbenbart ligesom blevet skilt, for SF har erkendt, at her er nogle private, driftige folk, som kan være med til at løse et samfundsproblem, sådan som jeg har forstået det, hvor Enhedslisten holder fast i den ideologiske fane og siger, at det nok ikke er sikkert, det er så god en idé. Det er sådan, jeg har hørt det.

Jeg kunne godt tænke mig at få det lidt uddybet fra forslagsstillernes side, om jeg ikke har opfattet det rigtigt med hensyn til Ringgården i Middelfart. Men det er nok, fordi hr. Villy Søvnald har en stor fortid i det kommunalpolitiske arbejde. Han har en meget praktisk indgangsvinkel til de her ting og kan derfor se det fornuftige på området.

Jeg vil sige til forslaget fra SF, at Dansk Folkeparti kan støtte det. Vi vil arbejde konstruktivt i udvalget for at få fremmet det her forslag. Vi synes, at det er rigtigt, som SF påpeger, at der er en problematik på det her område, som Folketinget skal tage sig af, og at vi alligevel skal diskutere spørgsmålet om finansiering. Det er velkendt, og jeg har også forstået på de udtalelser, der har været i pressen, at forslagsstillerne også er indstillet på at tage den diskussion i udvalget, og den vil vi selvfølgelig også gå ind i, også ud fra nogle af de bemærkninger, som har været fra tidligere ordførere.